

3^ο Φροντιστηριακό μάθημα

A' Πρακτικό

Προκειμένου να αποκτήσουν εξοχική κατοικία οι αδελφοί Α, Β και Γ ξεκίνησαν την ανέγερση οικήματος σε έκταση που τους ανήκε από κοινού χωρίς να έχουν λάβει προηγουμένως άδεια δόμησης. Στις 27 Μαρτίου υπάλληλος της κατά τόπον αρμόδιας πολεοδομίας επισκέφθηκε το εργοτάξιο και τηρώντας τις νόμιμες διατυπώσεις τοιχοκόλλησε επί του ημιτελούς οικήματος «έκθεση αυτοψίας». Με την έκθεση αυτοψίας το κτίριο χαρακτηρίζεται δεσμευτικά ως αυθαίρετο και διατάσσεται η κατεδάφισή του διότι ανεγέρθη χωρίς οικοδομική άδεια παραβιάζοντας συγκεκριμένες διατάξεις οι οποίες μνημονεύονται. Στην έκθεση αυτοψίας που τοιχοκολλήθηκε αναφέρεται επίσης –μεταξύ άλλων- ότι σύμφωνα με τον νόμο κάθε ενδιαφερόμενος έχει δικαίωμα, μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία 30 ημερών από την ημερομηνία τοιχοκόλλησης της έκθεσης, να υποβάλει ένσταση στην αρμόδια πολεοδομία, κατά την εξέταση της οποίας η υπόθεση κρίνεται στο σύνολό της από Επιτροπή Κρίσεως Αυθαιρέτων. Οι Α και Γ κατέθεσαν στις 10 Απριλίου από κοινού ένσταση κατά της έκθεσης αυτοψίας, παρουσία τους δε καθορίστηκε ως ημερομηνία συζήτησης της ένστασης από την αρμόδια Επιτροπή η 28^η Απριλίου, υπέγραψαν δε δήλωση ότι έλαβαν γνώση. Εντούτοις ούτε ο Α, ούτε ο Γ προσήλθαν κατά τη συζήτηση της υπόθεσής τους ενώπιον της Επιτροπής, η οποία με την από 28 Απριλίου απόφασή της απέρριψε την ένστασή τους. Η απόφαση αυτή δεν κοινοποιήθηκε, όμως ο Γ πληροφορήθηκε την ύπαρξή της από φίλο του και άσκησε εναντίον της προσφυγή –η οποία δεν προβλέπεται ειδικά από τον νόμο- ενώπιον του αρμόδιου Υπουργού Περιβάλλοντος στις 5 Μαΐου. Καθώς ο Υπουργός δεν απαντούσε, οι Β και Γ άσκησαν αιτήσεις ακυρώσεως στις 8 Ιουλίου τόσο κατά της έκθεσης αυτοψίας, όσο και κατά της απόφασης της Επιτροπής Κρίσεως Αυθαιρέτων. Ο Α μετά από μια περίοδο αμφιταλαντεύσεων αποφάσισε να ασκήσει αίτηση ακυρώσεως κατά της έκθεσης αυτοψίας, καθώς και κατά της απόφασης της Επιτροπής Κρίσεως Αυθαιρέτων, μόλις στις 19 Φεβρουαρίου της επόμενης χρονιάς. Ερωτάται: 1. Ασκούνται παραδεκτώς i) οι αιτήσεις ακυρώσεως των Β και Γ και ii) η αίτηση ακυρώσεως του Α; **2.** Ο Α ισχυρίζεται ότι δεν τηρήθηκε ως προς αυτόν το δικαίωμα ακροάσεως, εφόσον δεν παρέστη στη συζήτηση της ένστασής του. Είναι νόμω βάσιμος ο ισχυρισμός του; **3.** Εν τω μεταξύ η διοίκηση προτίθεται βάσει της εκθέσεως αυτοψίας να προχωρήσει στην κατεδάφιση του κτίσματος. Υπάρχει δικονομικός τρόπος να αποφύγουν οι Α, Β και Γ την κατεδάφιση μέχρι να αποφασίσει το δικαστήριο επί των αιτήσεων ακυρώσεως που έχουν ασκήσει;

B' Πρακτικό

Η ιδιωτική κλινική Α με την από 1.2.2016 αίτησή της, ζήτησε να τροποποιηθεί η άδεια λειτουργίας της, ώστε να μετατραπεί σε γενική κλινική με χειρουργικό τμήμα και μονάδα τεχνητού νεφρού. Πράγματι με την από 14.3.2016 απόφασή του ο αρμόδιος Περιφερειάρχης χορήγησε την τροποποιημένη άδεια λειτουργίας και στις 16.5.2016 άρχισε τη λειτουργία της η κλινική, με καθημερινές εγχειρήσεις, προσέλευση ασθενών και των οικείων τους κλπ. Οι περίοικοι Β και Γ θεωρούν ότι πλήττονται οι συνθήκες διαβίωσής τους από τη λειτουργία της κλινικής (θόρυβος, οσμές, κίνηση τις νυχτερινές ώρες κλπ, οχλήσεις οι οποίες δεν υπήρχαν όταν λειτουργούσε μαιευτήριο) και επιθυμούν να αμυνθούν. Προς τούτο καταθέτουν στις 19.6.2016 αίτημα στον Περιφερειάρχη, με το οποίο του ζητούν να αναθεωρήσει την απόφασή του, εν όψει της υποβάθμισης των συνθηκών διαβίωσής τους. Ο Περιφερειάρχης απαντά στις 25.10.2016 αρνητικά, επισημαίνοντας απλώς ότι το ζήτημα από την πλευρά του έχει κλείσει. Ερωτάται:

1. Ποιο ένδικο μέσο μπορούν να ασκήσουν οι Β και Γ και ενώπιον τίνος δικαστηρίου; **2.** Ποια πράξη ή ποιες πράξεις μπορούν να προσβάλουν παραδεκτά στις 27.10.2016; **3.** Στο σχετικό ένδικο βοήθημα προβάλλεται, μεταξύ άλλων, ότι η απόφαση του Περιφερειάρχη πάσχει, διότι δεν έλαβε υπόψη ότι η οικοδομική άδεια της κλινικής, επί της οποίας ερείδεται η άδεια λειτουργίας, είχε χορηγηθεί κατά πλάνη της πολεοδομικής υπηρεσίας περί τα πράγματα (Η πολεοδομική υπηρεσία είχε σφάλει ως προς το εμβαδόν του οικοπέδου της κλινικής). Θα ευδοκιμήσει ο ισχυρισμός αυτός; **4.** Η προφορική συζήτηση της υπόθεσης ορίζεται στις 25.3.2017. Στις 15.1.2017 ο Β μετακομίζει από το διαμέρισμά του σε άλλη γειτονιά, όμως στις 18.2.2017 τον βρίσκει στη νέα του κατοικία δικαστικός επιμελητής, ο οποίος του επιδίδει την παρέμβαση της Α, η οποία είχε κατατεθεί την προτεραία στο δικαστήριο. Στην παρέμβασή της η Α ισχυρίζεται ότι οι Β και Γ στερούνται εννόμου συμφέροντος, δεδομένου άλλωστε ότι η κλινική λειτουργεί στο κτίριο αυτό επί δεκαετίες. Τι θα κρίνει το δικαστήριο ως προς το έννομο συμφέρον των Β και Γ; **5.** Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ο δικηγόρος των Β και Γ ζητάει προθεσμία για την υποβολή υπομνήματος μετά τη συζήτηση. Το υπόμνημα κατατίθεται στην προθεσμία που έδωσε το δικαστήριο. Στο υπόμνημα επισημαίνεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι παράνομη, εφόσον στην περιοχή, βάσει του οικείου πολεοδομικού σχεδίου, δεν επιτρέπεται η λειτουργία ιδιωτικών κλινικών. Θα ευδοκιμήσει ο ισχυρισμός αυτός;

Γ΄ Πρακτικό

Με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού Εσωτερικών, που υπεγράφη την 1^η Οκτωβρίου και δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ την 15^η Οκτωβρίου, καθορίστηκαν νέες προϋποθέσεις χορήγησης αδειών διενέργειας ψυχαγωγικών τεχνικών παιγνίων (όπως είναι το μπιλιάρδο) σε καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος. Ειδικότερα, στο άρθρο 2 της απόφασης προβλέφθηκε ότι για τη χορήγηση τέτοιας άδειας από τον κατά τόπον αρμόδιο Δήμαρχο απαιτείται πλέον και η προηγούμενη έγγραφη συναίνεση του Διευθυντή της οικείας Περιφερειακής Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Στο άρθρο 3 της απόφασης αυτής αναφέρεται επίσης ότι από τη δημοσίευσή της παύει αυτοδικαίως η ισχύς όλων των υφισταμένων αδειών, προϋπόθεση δε για την ανανέωσή τους είναι η χορήγηση της ως άνω έγγραφης συναίνεσης του κατά τόπον αρμόδιου Διευθυντή Περιφερειακής Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Ο Σύλλογος Ιδιοκτητών Καταστημάτων Καφέ-Μπιλιάρδου, που ιδρύθηκε ως σωματείο με δικαστική απόφαση που δημοσιεύθηκε την 2^η Οκτωβρίου και έχει ως καταστατικό σκοπό να υπερασπίσει τα επαγγελματικά συμφέροντα των μελών του, προσέφυγε στις 20 Νοεμβρίου στον Υπουργό Εσωτερικών υποβάλλοντας έγγραφο με τίτλο «αίτηση θεραπείας», με το οποίο ζητείται η κατάργηση των άρθρων 2 και 3 της ως άνω απόφασης, διότι οι διατάξεις αυτές παραβιάζουν την κατοχυρωμένη στο Σύνταγμα επαγγελματική ελευθερία των μελών του. Στις 16 Δεκεμβρίου της ίδιας χρονιάς ο εν λόγω Σύλλογος έλαβε επιστολή του Υπουργού που φέρει ημερομηνία 13 Δεκεμβρίου, στην οποία αναφέρεται ότι ο Υπουργός έχει μεν ευνοϊκή άποψη για το αίτημα του Συλλόγου, επί του παρόντος όμως δεν μπορεί να το ικανοποιήσει λόγω της εχθρικής στάσης της κοινής γνώμης. Ο Σύλλογος περιμένει λίγες ημέρες για κάποια ευνοϊκή εξέλιξη, η οποία όμως δεν έρχεται. Έτσι, εκπρόσωποι του Συλλόγου σας επισκέπτονται την 3^η Ιανουαρίου στο γραφείο σας και σας θέτουν τα εξής ερωτήματα: **1.** Ποιο ένδικο βοήθημα είναι κατάλληλο γι' αυτήν την περίπτωση και ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο; Γιατί; **2.** Ποια πράξη ή ποιες πράξεις θα μπορούσε να προσβάλει ο Σύλλογος και ποια είναι η σχετική προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου βοηθήματος; **3.** Ο Σύλλογος αυτός έχει πράγματι έννομο συμφέρον για να προσφύγει στο αρμόδιο δικαστήριο; **4.** Εάν υποτεθεί ότι η δίκη που θα ξεκινήσει ο Σύλλογος έχει τελικά ευνοϊκή έκβαση, θα αντλήσει όφελος και ο καταστηματάρχης καφετέριας με μπιλιάρδο Γ, ο οποίος δεν είναι μέλος του Συλλόγου, ούτε άσκησε ένδικο βοήθημα;